

Son Fasıl Ve Son Şarkı

– İbrahim Kilik · 01 Ekim 2010

Uzarlarda bir yerde coşku dolu günlerim.
Derunumda bir yangın ne susar ne ünlerim.
Başımda hoyrat rüzgâr gazeller arkadaşım.
Sonbaharda son fasıl dal vermez sürgünlerim.

Bir şiir yazsam yâre ne duyar ne haz alır.
Ondan bana hatıra son demimde naz kalır.
Nazi imbikten geçer olur billûrdan ırmak.
Ne çare sonbaharda dudakta niyaz kalır.

Sürgünüm filiz vermez meramım yâre ermez.
Yâr ağyarla gülüşür benin hâlimi görmez.
Uçuşan yapraklara kanat olur hasretim.
Sineme aşk dokur can vuslat kilimi sermez.

Eylül üşür dal üşür gamı benle bölüşür.
Dert yumağı hep büyür çile onla sürüşür.
Son fasıl son nefese teslim olur ağaçlar.
Yeni bir hayat için toprak teni bölüşür.

Yağmur ıslatır arzı yapraklar sanki tablo.
Ne karnaval haz verir ne eğlendirir balo.
Solgun bir yüz serilir gökyüzünün altına.
Altın rengine çalan yorgun bir hazandır o.
Ankara,30.09.2010 İ.K